

U C H W A Ł A
KOMISJI HABILITACYJNEJ

z dnia 07 maja 2024 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych
w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo
wszczętym na wniosek dr Wojciecha Warabiedy

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Ogrodnictwa – Państwowego Instytutu Badawczego uchwałą nr 59/IO-PIB/2023 z dnia 27.10.2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023. poz. 742.) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe **zatytułowane „Badania nad odpornością jabłoni na przedziorki i możliwością jej praktycznego zastosowania”** stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej rolnictwo i ogrodnictwo i podjęła w jawnym głosowaniu, jednomyślnie (7głosów za), uchwałę popierającą wniosek w sprawie nadania **dr. Wojciechowi Warabiedzie** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Załączniki:

Załącznik nr 1: Uzasadnienie Uchwały;

Załącznik nr 2: Lista obecności na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr.hab. Zdzisław Wyszynski

Skierniewice 07.05.2024r.

Załącznik nr 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej, powołanej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Wojciecha Warabiedy

UZASADNIENIE

pozytywnej opinii wniosku o nadanie dr. inż. Wojciechowi Warabiedzie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo

1. Informacje o Kandydacie

Doktor inż. Wojciech Warabieda jest absolwentem Wydziału Zootechnicznego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie w 1990 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera zootechniki na podstawie obrony pracy magisterskiej na temat „Skład pożywienia piskląt szpaka (*Sturnus vulgaris*), mazurka (*Passer montanus*) i sikory bogatki (*Parus major*) gnieźdzących się na terenie Skierniewic” napisanej pod kierunkiem dr Barbary Kalińskiej. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa nadała mu w 2000 roku Rada Naukowa Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa w Skierniewicach na podstawie rozprawy „Badania nad mechanizmami odporności wybranych odmian jabłoni na przędziorka chmielowca (*Tetranychus urticae* Koch.)”. Promotorem pracy był prof. dr hab. Remigiusz W. Olszak.

Dr inż. Wojciech Warabieda w latach 1986 - 1988 pracował jako specjalista w Pracowni Kręgowców Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa w Skierniewicach. Natomiast od maja 1993 roku do końca października 2000 roku jako asystent w Pracowni Entomologii Zakładu Ochrony Roślin. W tej samej jednostce, po uzyskaniu stopnia doktora został zatrudniony jako adiunkt. Habilitant do chwili obecnej związany jest z instytutem, który od 2011 roku zmienił nazwę na Instytut Ogrodnictwa, a 2021 roku na Instytut Ogrodnictwa - Państwowy Instytut Badawczy.

2. Osiągnięcie naukowe

Podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Wojciecha Warabiedy stanowi osiągnięcie naukowe pod tytułem: „**Badania nad odpornością jabłoni na przędziorki i możliwością jej praktycznego zastosowania**”, składające się z cyklu 5 publikacji:

1. **Warabieda W.** 2015. Effect of two-spotted spider mite population (*Tetranychus urticae* Koch.) on growth parameters and yield of the summer apple cv. Katja. Horticultural Science. Vol. 42, 2015 (4): 167-175. DOI: 10.17221/259/2014-HORTSCI. (IF 0,436; MNiSzW 25 pkt).
2. **Warabieda W., Olszak RW.** 2010. Effect of exogenous methyl jasmonate on numerical growth of the population of the two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae* Koch.) on strawberry plants and young apple trees. Journal of Plant Protection Research. 4/2010 vol. 50. DOI: 10.2478/v10045-010-0089-y. (IF 0; MNiSzW 9 pkt).
3. **Warabieda W.** 2015. The effect of methyl jasmonate and acibenzolar-S-methyl on the populations of the European red mite (*Panonychus ulmi* Koch.) and *Typhlodromus pyri* Scheut. in apple orchards, as well as on the yield and growth of apple trees International Journal of Acarology. Vol (2):100-107 DOI: 10.1080/01647954.2015.1016104. (IF 0,847; MNiSzW 20 pkt.).
4. **Warabieda W., Markiewicz M., Wójcik D.** 2020. Mutual relations between jasmonic acid and acibenzolar-S-methyl in the induction of resistance to the two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae*) in apple trees. Experimental and Applied Acarology 82, 59-79 (2020). <https://doi.org/10.1007/s10493-020-00539-6>. (IF 1,532; MNiSzW 100 pkt.).
5. **Warabieda W., Markiewicz M., Wójcik D. and Puławska J.** 2015. Mutual relations between jasmonic acid and acibenzolar-S-methyl in the induction of resistance to fire blight in apple trees. Journal of Plant Pathology. Vol. 97(1): 99-108 DOI: 10.4454/JPP.V9711.008 (IF 1,038; MNiSzW 20 pkt.).

Pierwsza praca wchodząca w skład cyklu wskazuje, że tolerancja odmian wczesnych odmian jabłoni na uszkodzenia powodowane przez przędziorka chmielowca jest niższa niż odmian późno owocujących, co skutkuje koniecznością wdrożenia dla tych odmian niższych wartości progów ekonomicznej szkodliwości, oraz progów zagrożenia, które uzasadniają konieczność przeprowadzenia zabiegu chemicznego. Habilitant wykazał, że na wczesnie owocujących odmianach jabłoni, maksymalna populacja roztoczy występuje zaraz po czerwcowym opadzie zawiązków natomiast termin zbioru przypada na drugą połowę sierpnia. Dlatego, drzewa tych odmian znajdują się pod silną presją przędziorków do momentu zbioru owoców. Natomiast w przypadku odmian późno owocujących wzrost owoców może odbywać się przez stosunkowo długi czas bez presji szkodników, gdyż naturalny spadek liczebności przędziorków następuje zwykle w sierpniu pod wpływem rozwijającej się populacji drapieżnych roztoczy z rodziny Phytoseiidae. Dlatego też, poparty wynikami

wieloczynnikowej analizie regresji, sformułowany przez Habilitanta postulat obniżenia progów zagrożenia wczesnie owocujących odmian jabłoni w przypadku przędziorka chmielowca wydaje się uzasadniony.

Druga publikacja cyklu identyfikuje możliwość ograniczania liczebności przędziorków za pomocą indukowania odporności poprzez zastosowanie estru metylowego kwasu jasmonowego (JA-ME). Habilitant wykazał, że traktowanie liści drzew jabłoni estrem metylowym kwasu jasmonowego może indukować odporność na przędziorki, lecz skuteczność tego zabiegu zależna jest od cech odmianowych. Ponadto w pracy tej wykazano również skuteczność egzogennego JA-Me jako elicytora reakcji odpornościowych truskawek na zasiedlenie przez przędziorka chmielowca. W przypadku tych roślin Habilitant również potwierdził zależność reakcji roślin od cech odmianowych.

Trzecia publikacja cyklu obejmuje badania nad wykorzystaniem indukcji odporności bezpośredniej jabłoni przeciwko przędziorkowi owocowcowi oraz indukcji odporności pośredniej, polegającej na przywabianiu do przędziorków ich naturalnego wroga, drapieżnego roztocza dobroczynka gruszowego (*Typhlodromus pyri* Scheut.), który jest istotnym elementem zachowania równowagi w ekosystemach sadów. W związku z tym, że indukcja odporności roślin jest procesem związanym z wydatkiem energetycznym realizowanym w procesie ekspresji genów i produkcją białek odpornościowych oraz metabolitów wtórnych, Habilitant badał również istnienie kosztu tej indukcji, którego miarą jest spadek plonu lub zmniejszenie wzrostu drzew. W badaniach tych oprócz JA-Me zastosowano acibenzolar-S-metylu (BTH), który jest wykorzystywany jako substancja indukująca odporność roślin na patogeny. Włączenie BTH do badań miało na celu ocenę wpływu tego elicytora na skuteczność indukcji odporności rośliny przeciwko przędziorkom za pomocą zastosowania JA-Me. Uzyskane wyniki badań wykazały, że zastosowanie JA-Me indukuje odporność na przędziorki, których liczebność spada do poziomu poniżej progu zagrożenia. Natomiast wprowadzenie BTH powoduje osłabienie skuteczności JA-Me. Jednak zastosowanie tych substancji w przyjętych dawkach, oddzielne i w połączeniu, nie wpływa na spadek plonu drzew jabłoni i ograniczanie ich wzrostu. Dlatego też, wykorzystanie tych elicytorów w ochronie sadów jabłoniowych może stanowić w perspektywie pozytywne rozwiązanie.

Publikacja czwarta cyklu jest kontynuacją badań nad indukcją odporności jabłoni przeciwko przędziorkowi chmielcowi. Głównym celem opisanych w niej badań była ocena istnienia interakcji pomiędzy kwasem jasmonowym zastosowanym w stężeniach 1,5 lub 2,5 mM i acibenzolarem-S-metylu w stężeniach 0,5 lub 1,5 mM, w indukowaniu reakcji

odpornościowych jabłoni na tego szkodnika. W badaniach tych włączono również drugi czynnik w postaci optymalnego nawożenia azotem i jego brak. Wykazano, że kwas jasmonowy silniej indukował reakcje odpornościowe jabłoni przeciwko przędziorkowi chmielowcowi w porównaniu do acibenzolar-S-metylu. Skuteczność JA w ograniczaniu liczebności populacji *T. urticae* była wyższa po zastosowaniu wyższej z dwóch stosowanych dawek. Również efektywność indukcji odporności była zależna od poziomu nawożenia azotem, gdyż skuteczność kwasu jasmonowego w ograniczaniu przędziorka chmielowca była wyższa na roślinach nawożonych większymi dawkami tego składnika. Natomiast BTH wykazywał działanie antagonistyczne w indukowaniu odporności na *T. urticae* za pomocą JA.

Publikacja piąta dotyczy bakterii *Erwinia amylovora*. Z punktu praktycznego zastosowania kwasu jasmonowego i BTH oceniono możliwość ich wpływu na wzrost i plonowanie jabłoni. Podobnie jak w poprzednich badaniach oceniono również interakcje z poziomem nawożenia azotem. Zastosowanie BTH a także JA indukowało mechanizmy odporności jabłoni czego efektem było zmniejszenie objawów zarazy ogniowej. W badaniach stwierdzono również, że nasilenie zarazy ogniowej było wyższe u roślin nawożonych azotem niż u roślin z niedoborem azotu, jednak skuteczność elicytorów w zwalczaniu choroby była również wyższa u roślin nawożonych azotem. Rezultaty badań prowadzonych przez Habilitanta potwierdziły także, że traktowanie drzew jabłoni BTH jak również JA, nie wpływa negatywnie na parametry ich wzrostu i plonowania.

3. Osiągnięcia naukowo-badawcze nie wchodzące w skład głównego osiągnięcia naukowego

Podjęta przez dr inż. Wojciecha Warabiedę tematyka badawcza jest zróżnicowana i wieloaspektowa. Przed uzyskaniem stopnia doktora, Habilitant prowadził badania dotyczące wzrostu zagrożeń w sadach owocowych, wynikające z pojawu chrząszczy i roztoczy. Zaobserwował zmiany w składzie gatunkowym przędziorków, co skłoniło Habilitanta do podjęcia badań nad metodami ograniczania liczebności *Tetranychus urticae* w sadach jabłoniowych. W tym okresie Habilitant realizował badania nad mechanizmami odporności, a także tolerancji roślin na żerowanie przędziorka chmielowca. Należy zwrócić uwagę na aplikacyjność wyników badań i ich znaczenie przy określaniu progów ekonomicznej szkodliwości dla tych szkodników. Po uzyskaniu stopnia doktora Kandydat wykazał się dynamicznym rozwojem naukowym, poszerzył tematykę badawczą, koncentrując głównie swoją uwagę na szeroko pojętej ochronie roślin. Prowadząc badania z zakresu akarologii,

rozwickał problematykê zwiãzanã z mechanizmami odpornoœci jabloni na przêdziorki. Badania dotyczãce mo¿liwoœci rozróznienia stadiów rozwojowych przêdziorków na podstawie zdjec cyfrowych zasiedlonych liœci jabloni, dały dobrã podstawê do szybkiej identyfikacji gatunków na pora¿onych organach oraz okreœlania ich liczebnoœci. Habilitant prowadził tak¿e prace badawcze dotyczãce zwalczania podskórnika grusowego stosujãc preparat oparty na oleju rydzowym, wskazujãc na wysokã skutecznoœæ zabiegów. W obszarze zainteresowañ dr in¿. Wojciecha Warabiedy znalazły siê tak¿e liczne szkodniki roœlin takie jak: miodówki, mączliki, czy mszyce. Badania te Habilitant prowadził najczêœciej w ramach projektów, w których by³ wykonawcã lub kierownikiem. Uzyskane wyniki majã charakter aplikacyjny i szerokie zastosowanie dla producentów ekologicznej ¿ywnoœci. Nale¿y podkreœliæ, ¿e Habilitant analizuje i podã¿a za aktualnymi problemami zwiãzanymi z pojawem szkodników obcych i inwazyjnych, do których nale¿y *Drosophila suzuki*. Kolejnym obszarem badawczym dr Warabiedy sã zagadnienia z zakresu fitopatologii. Habilitant skupi³ siê na opracowaniu danych z zakresu biologii molekularnej, transkryptomiki i charakterystyki fenotypowej patogenów roœlin. Prace prowadzone by³y w ramach projektów finansowanych przez NCN, unijnego projektu „DROPSA” a tak¿e w ramach Programu Wieloletniego finansowanego przez MRiRW.

Dorobek Habilitanta obejmuje 22 publikacje naukowe, w tym 12 prac opublikowanych zosta³o w czasopismach z bazy JCR (4 z nich wchodzi w sk³ad osiãgniêcia naukowego) oraz 10 prac z listy MNiSW (1 praca wchodzi w sk³ad osiãgniêcia naukowego). W 11 pracach dr in¿. Warabieda jest pierwszym autorem, w 5 pracach jest drugim autorem, a w pozosta³ych trzecim lub piãtym. Habilitant publikowa³ swoje prace naukowe w 18 ró¿nych czasopismach np.: *Acta Physiologiae Plantarum*, *Horticultural Science*, *International Journal of Acarology*, *Journal of Plant Pathology*, *Plant Pathology*, *BMC Genomics*, *Experimental and Applied Acarology*, *Agronomy*, *Acta Agrobotanica*, *Progress in Plant Protection*, *Agricultural Engineering*. Wiêkszoœæ prac powsta³o po uzyskaniu przez Kandydata stopnia doktora (przed uzyskaniem stopnia doktora, Habilitant opublikowa³ 2 prace naukowe). Oceniany jest wspó³autorem 5 monografii naukowych oraz 12 rozdzia³ów w monografiach naukowych, 46 doniesieñ konferencyjnych, 17 ekspertyz wykonanych dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi i G³ównego Inspektoratu Ochrony Roœlin i Nasiennictwa. W dorobku Habilitanta znajduje siê tak¿e 25 artyku³ów popularno-naukowych, w wiêkszoœci których jest pierwszym autorem. Dr in¿. Warabieda bra³ udzia³ w opracowaniu a¿ 27 programów ochrony roœlin, 8 metodyk integrowanej produkcji owoców oraz 2 metodyk szkolkarskich.

Sumaryczna wartość IF opublikowanych prac wynosi 23,489. Sumaryczna punktacja według wykazu MNiSW/MNiE prac naukowych wynosi 697 (w tym 174 punkty za publikacje wchodzące w skład osiągnięcia). Liczba cytowań prac Habilitanta według bazy Web of Science wynosi 87, a bez autocytowań 80. Natomiast Indeks Hirscha ma wartość 5.

4. Aktywność badawcza, dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski

Habilitant w trakcie swojej pracy zawodowej w Instytucie współpracował również z innymi jednostkami badawczymi i to szczególnie zagranicznymi. W roku 1999 był na 3 miesięcznym stażu naukowym w Wielkiej Brytanii w Horticulture Research International, East Mailing. W instytucji tej wraz z dr Mikiem Solomonem, zajmował się przyczyną wypierania z sadów jabłoniowych przedziorka owocowca przez przedziorka chmielowca. Efektem tych badań była wspólna publikacja naukowa. Habilitant prowadził także badania wspólnie z badaczami z Hiszpanii, Bułgarii, Rumunii i Szwajcarii nad opracowaniem modelu statystycznego dla przewidywania występowania w szkółkach drzew pestkowych wirusa ospowatości śliw w czterech różnych europejskich obszarach ekologicznych. Z naukowcami z Environmental Genomics and Systems Biology Research Group, Institute for Natural Resource Sciences, Zurich University of Applied Sciences (ZHAW), Wädenswil, Switzerland oraz Wageningen University & Research, Wageningen, The Netherlands uczestniczył w opracowaniu wyników eksperymentów nad *Xanthomonas fragariae*, bakterią powodującą kanciastą plamistość liści na truskawce. We współpracy z Genetics Department, Agriculture Faculty, University of Sohag, Sohag, Egypt opracował wyniki badań nad identyfikacją i charakterystyką bakterii izolowanych z guzów korzeni drzew pestkowych.

Dr inż. Wojciech Warabieda brał udział w realizacji 11 projektów, w tym 10 po uzyskaniu stopnia doktora. W przeważającej części był wykonawcą/głównym wykonawcą, natomiast w dwóch z nich pełnił rolę kierownika. Projekty te były finansowane przez: KBN nr 3P06A01222, NCN nr N N310 208637, PR UE 204429, NCN nr 2013/08/M/NZ9/00138, NCN nr umowy 2012/05/B/NZ9/03455, EU FP7-KBBE-2013-7, NCBiR nr CoreOrg/Cofund/Domino/1/2018., a także prace B+R dla przedsiębiorstw, 1.1.1. „Badania przemysłowe i prace rozwojowe realizowane przez przedsiębiorstwa” Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój nr POIR.01.01.01-00-0024/15 i MRiRW. Obecnie Habilitant uczestniczy w realizacji pięciu projektów, w tym jednego z programu Horyzont 2020 i dwóch Horyzont Europa.

Dr inż. Wojciech Warabieda recenzował manuskrypty dla międzynarodowych czasopism naukowych. Habilitant wykonał dotychczas 9 recenzji prac naukowych dla

czasopism o zasięgu międzynarodowym: Turkish Journal of Agriculture and Forestry (1), Progress in Plant Protection (2), Experimental and Applied Acarology (4), International Journal of Acarology (1), Archives of Phytopatology and Plant Protection (1) oraz 10 recenzji krajowych: poradniki sygnalizatora ochrony roślin oraz Metodyki Integrowanej Ochrony Roślin. Za osiągnięcia naukowe i wdrożeniowe Habilitant był trzykrotnie nagradzany.

Habilitant brał aktywny udział w konferencjach krajowych i międzynarodowych. Jest autorem wielu prac popularno-naukowych. Jest współautorem metodyk integrowanej produkcji, metodyk integrowanej ochrony roślin ogrodnich przed agrofagami oraz metodyk szkółkarskich. Brał czynny udział w badaniach rejestracyjnych i wdrożeniowych dotyczących biologicznej skuteczności środków ochrony. Prowadził szkolenia z zakresu identyfikacji agrofagów i ich zwalczania. Jest współautorem kilku opracowań wdrożeniowych do zastosowania w praktyce oraz wykonawcą kilkunastu ekspertyz dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Dr inż. Wojciech Warabieda prowadził zajęcia dla uczniów szkół rolniczych oraz studentów SGGW w Warszawie. W latach 2017-2022 prowadził wykłady oraz szkolenia dla producentów owoców oraz pracowników ODR i PIORIN. Tematyka szkoleń dotyczyła identyfikacji agrofagów, możliwości zwalczania szkodników, czy integrowanej ochrony roślin ogrodnich. Habilitant był współorganizatorem szeregu Ogólnopolskich Konferencji Ochrony Roślin Sadowniczych, a także członkiem komitetu organizacyjnego w dwóch konferencjach międzynarodowych. Może pochwalić się udziałem w opracowaniu licznych Programów Ochrony Roślin Sadowniczych, czy Metodyk Integrowanej Produkcji. Jest również autorem wielu artykułów popularyzujących wiedzę z zakresu ochrony roślin.

Doktor inż. Warabieda uczestniczył w zespołach eksperckich. Na wniosek MRiRW pracował w zespole ds. oceny dokumentacji, raportów i uwag do ocen dla środków ochrony roślin i substancji czynnych, a także w zespole badawczym d/s oceny skuteczności działania zoocydów, nematocydów, bioregulatorów i herbicydów, powołanego decyzją GIORiN.

Habilitant wykazuje szeroką współpracę z sektorem gospodarczym. W ramach umów z podmiotami gospodarczymi brał udział w 148 badaniach rejestracyjnych i wdrożeniowych związanych z ochroną roślin w ograniczaniu licznych szkodników. Jest autorem praktycznych ofert i instrukcji wdrożeniowych. Dla MRiRW oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonał 17 ekspertyz, głównie związanych z analizą zagrożeń fitosanitarnych na potrzeby eksportu owoców.

Za działalność naukową i upowszechnieniową został wyróżniony Dyplomem Uznania Dyrektora Instytutu Ogrodnictwa - Państwowego Instytutu Badawczego, Wyróżnieniem oraz Nagrodą Indywidualną Dyrektora Instytutu Ogrodnictwa - PIB.

4. Wniosek końcowy

Komisja stwierdza, że wszystkie przygotowane w postępowaniu habilitacyjnym recenzje zostały opracowane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Są one wnikliwe i obiektywne. Wszystkie recenzje są pozytywne. Dyskusja przeprowadzona podczas posiedzenia Komisji potwierdziła jednoznacznie zasadność opinii sformułowanych w recenzjach. Przygotowany przez Habilitanta do recenzji cykl publikacji składający się na osiągnięcie naukowe jest wartościowym i oryginalnym opracowaniem, o dużej wartości poznawczej. Wyniki badań prowadzonych przez dr. inż. Wojciecha Warabiedę wnoszą istotny wkład w rozwój nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo. Habilitant jest wszechstronnym naukowcem, potrafiącym umiejętnie łączyć uzyskane wyniki badań z praktyką ogrodniczą. Jego znaczną aktywność na rzecz praktyki potwierdzają liczne ekspertyzy wykonane dla podmiotów gospodarczych. Jest dojrzałym pracownikiem naukowym, potrafiącym pracować w zespole i pozyskiwać projekty badawcze.

Komisja wyraża opinię, że **dr inż. Wojciech Warabieda** spełnia warunki, które są stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe pt. „**Badania nad odpornością jabłoni na przedziorki i możliwością jej praktycznego zastosowania**”, stanowiące cykl oryginalnych publikacji, a także dorobek naukowo-badawczy, działalność dydaktyczna i popularyzatorska Habilitanta, odpowiada wymaganom art. 210 ust. 1 pkt. 1-3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023r. poz742 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Komisja wyraża pozytywną opinię i popiera wniosek o nadanie dr. inż. Wojciechowi Warabiedzie, w dalszym toku postępowania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Lidia Sas-Paszt

Lidia Sas Paszt

Skierniewice 7 maja 2024r.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Zdzisław Wyszyński